

Vilje ikke kunæet tiltræde, da jeg mener, at de vilde være til Skade for Marinen.

Nu mener det ærede Medlem, at der er en Form og en Tone i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, som er meget dabelværdig. Jeg skal dertil bemærke, at det er altid lidt uheldigt, naar en foreløbig Betænkning gøres til Genstand for Behandling, og det er jo heller ikke Stik her i Tinget. Naar jeg har gjort det, er det netop for at fremme Sagen. Man maa imidlertid erindre, at i den foreløbige Betænkning er det ikke altid Udvalget, der i Virkeligheden taler. Det er vistnok ingenlunde saa, at alle disse Henstillinger ere blevne grundig drøftede i Udvalget. Der staar jo ogsaa i den foreløbige Betænkning, at der ikke var fuld Enighed i Udvalget, men at de fleste af dets Medlemmer sluttede sig til den foreløbige Betænkning. Det er da fedeligt, at man maa nævne Udvalget, naar man skal tale om disse Ting. Kunde man have nævnt et enkelt Medlem, var det meget bedre, thi derved vilde man have undgaet, at Bemærkningerne maaske have faaet Udseende af at være lidt skarpe mod Udvalget, hvad der paa ingen Maade har været min Mening. Jeg antager for øvrigt ikke, at andre Medlemmer af Udvalget have følt sig fornærmede. Jeg maa for øvrigt bemærke, at den foreløbige Betænkning var heller ikke venlig i sine Udtalelser. Det gik egentlig paa den Melodi: Det er saadan noget ubrugeligt Løj, der foreligger, at vi slet ikke have kunnet stille Vædringsforslag dertil. Om igen! En indgaaende Kritik ønskes til næste Aar. Som om der ikke havde været anvendt en saadan i Forvejen! Det var dog heller ikke saa høfligt; og at man derfor en Gang imellem kunde komme til at svare lidt skrap paa en saadan foreløbig Betænkning, var vel ikke saa ganske utænkeligt. Jeg vil ogsaa erindre det ærede Medlem om et gammelt Ord, der siger, at man ser vel Skæven i andres Øjne, men ikke Bjælken i sit eget. Er der overhovedet noget, der er hensynsløst, er det virkelig det ærede Medlems Foredrag forleden. Det vil han maaske se ved nærmere at læse det igennem. I Henhold til det er nemlig alting rent forkert ved Søværnet. Jeg skal dog vise det ærede Medlem, at han tager fejl.

Det ærede Medlem talte dernæst om, at Lovforslaget kom silde i Aar, og det indrømmer jeg. Han mener, at det, at man har brugt 8 Maanedes til at forelægge Lovforslaget og 7 Maanedes til at nedlægge den Kommission, vi i Udvalget havde talt om, er for meget. Naa, nu er det for det første ikke et Arbejde, der saadan er at løbe til.

Naar man omhyggelig skal udarbejde den Slags Ting, bliver man ikke færdig med det i en Fart. Disse Henstillinger gjorde os en ganske overordentlig Mejlighed, netop fordi vi ikke ønskede at se dem af, men at mødekomme dem paa en, som det forekommer os, fuldstændig Maade. Jeg har dernæst forleden Dag anført en anden Grund, der gjorde, at Kommissionen blev saa sildig nedsat, og det var den, at en Del Medlemmer havde været til Søs. Jeg vil dog benytte Lejligheden til at sige, at ogsaa jeg her har begaaet en Unøjagtighed. Jeg sagde, at det var de fleste Medlemmer, der vare til Søs, det var dog kun 3; men da man vilde have dem med, maatte man vente paa dem. Jeg tror ogsaa, jeg sagde, de kom først hjem i Slutningen af Oktober. Jeg ser nu, at de kom noget tidligere hjem, men man kunde dog ikke godt lige straks efter Hjemkomsten nedlægge Kommissionen. Det var til Dels Stikshejer, saa de havde ogsaa andet at gøre. Men saa kommer jeg til noget andet, der er meget mærkeligt. Det ærede Medlem siger: „Af den Skrivelse, som Marineministeren har tilstillet denne Kommission, ville de Herrer se, at det er ikke den foreløbige Betænkning, som Kommissionen har haft at afgive Betænkning over, det er derimod det Lovforslag, som vi her have liggende paa Bordet for os, og som er udarbejdet af Administrationen.“ Jeg skal i den Anledning tillade mig at tage Kommissioriet for mig og tillige oplæse en Del af Kommissionsbetænkningen. I Kommissioriet skrives saaledes, at man skal anmode de Herrer om „at tage under Overvejelse, hvorvidt de kunne godkende det af Ministeriet over for Udvalgsbetænkningen indtagne Standpunkt“. Altsaa: Ministeriets Forslag og Udvalgets Betænkning. Det maa nu maaske være mig tilladt at oplæse en Del af Kommissionens Betænkning, for at de Herrer kunne se, om Kommissionen muligvis skulde have misforstaaet det og ikke omtalt Betænkningen. I de første almindelige Udtalelser er der et Stykke, der lyder saaledes: „Kommissionen har tillige drøftet den foreløbige Udvalgsbetænkning og skal efter nøje Overvejelse enstemmig udtale, at det maa anses for ugørligt paa Grundlag af Udvalgets Henstillinger at udarbejde et Forslag til Søværnets Ordning, som vilde give Marinen en forsvaerlig offensiv og defensiv Kraft, hverken hvad Materiel eller Personel angaar, lige saa lidt skønnes de dertil stignende af Henstillingerne at indeholde Forslag til forbedrede Bestemmelser om Personellets Tilvejebringelse og Uddannelse.“ Dernæst siger den: „Kommissionen maa paa den anden Side udtale, at man ved det af Ministeriet